

Aký bol náš rok 2009?

JANUÁR – Ešte stále žijeme v duchu krásnych prvých Vianoc v novom byte a vo štvorici. Johanka má pol roka, je veľmi zlatá, komunikatívna ale podľa vzoru svojho staršieho brata spánku moc nedá... Vedela som sa akurát spoľahnúť na takých 40 minút čo sme s Paľkom naplno využívali a chodili dosť často lyžovať (teda Paľko :-). Mala som dobré fitko – načasovať Johanku medzi Paľkove meranie glykémie, inzulín, jedlo, potom sa dobrodiť s kočíkom cez záveje na blízky briežok, tam robiť Paľkovi vlekárku – ťahačku a na Johankine akútne akustické naliehanie Paľka rýchlo prezuť a futošiť domov riešiť obidvoch (vcelku zo mňa tieklo :-). A poobede som si podobný maratón niekedy zopakovala... :-). Ale stálo to za to. Prijímame klasické povianočné návštevy. Popritom dávame dokopy projekt na rekonštrukciu podkrovia na chalupe v Ludrovej, vybavujeme ďalšiu hypotéku, stavebné povolenie... Dlho očakávaná návšteva mojej sestry Adky z Anglicka dopadla neslávne lebo ich Ninka dostala pár dní po príchode do Bratislavy kiahne, takže namiesto návštev boli u rodičov v karanténe. A Paľko sa na ňu tak tešil. Teraz ľutujem, že sme si tie kiahne od nich nešlohli, už sme mohli mať za tým a nie až cez školu....

FEBRUÁR Adka s dvomi „pobodkovanými“ dcérami odišli nazad do Anglicka a ako príručnú batožinu si zobrali na 2 týždne mamínu (aby ju mala doslova pri ruke v kuchyni :-). Môj chrbát odmietol plniť funkciu ťažného koňa a tak sme boli s Paľkom lyžovať na Zochovej chate. Keďže zápis sa nezadržateľne blížil museli sme ukončiť rozhodovanie kam na ZŠ. Testy školskej zrelosti (Paľko ich musel absolvovať keďže nechodil do škôlky, resp. len pár dní) mu dopadli veľmi dobre, no nevieme nakoľko to bolo vďaka vzoru intelektuála nadobudnutého okuliarmi, ktoré začal nosiť. Čas nebeží ale letí a naše krstniatka dvojčky Dominika a Peťko oslávili 2 roky. Milým spestrením všedných dní bolo aj natáčanie krátko dokumentárneho filmu o Paľkovi a jeho rytierskom boji s diabetom. Tominov brat Andrej oznámil svetu radostnú zvesť, že čakajú 3. dieťaťko.

MAREC O niečo neskôr nám podobnú novinku oznámil aj môj brat Tomi, akurát u nich to bude „prvotina“ :-). Ale termíny majú skoro rovnaké. Paľko mal dosť ťažký mesiac čo sa týka zdravia. Pre veľké bolesti hlavy podstúpil okrem svojich pravidelných ešte kopec iných vyšetrení (interné, ORL, neurolog, očné, CT mozgu, EFV vyšetrenie...atď). Vďaka Bohu nenašiel sa žiadny nález. Johanke sme dali aspoň nastreliť náušníčky, inak je zdravá :-). Tomi bol po dlhšej dobe na týždeň na školení v Španielsku (a odmietol ma zobrat do kufra :-). Stále sa neúspešne snažíme predať starý byt v Petržalke. Darmo, kríza je kríza...

APRÍL Prvé dva týždne sme boli v Ludrovej robiť „výberové konanie“ na stavebnú firmu, ktorá sa nám pustí po Veľkej Noci do toho podkrovia. Paľko prežil Veľkú Noc nečakane v nemocnici, korbáč ostal nedorobený na balkóne ešte pár týždňov. U Tomina v robote (Accenture) mali – ako každý rok – milý Deň otvorených dverí pre deti. Asi mám ozaj múdreho manžela lebo furt niekoho niekde školí :-). Nádherné spomienky na Kaliforniu v nás oživil pri vzácnej milej návšteve Zuzky a Tonyho Sneedovcov s deťmi.

MÁJ Prelomové aprílovo-májové dni sa v našich rodinách nesú v znamení početných osláv a keďže naša odvaha nemá hraníc urobili sme zase raz u nás napriek rozrasteniu sa o viacerých členov rodín mega Vanekovsko-Hollovskú trojoslavu. Hlavní oslávenci boli: Ninka – 3 roky, Terka – 5 rokov a Paľko – 6 rokov. A to nerátam ďalšie sviatky ako narodky, meniny z nás dospelých, Deň matiek, 1. máj... atď. Bolo nás tu 24 kusov, z toho 8 detí do veku 6 rokov. Je to veľký dar mať takú veľkú rodinu (aj keď tesne po oslave si to človek nemyslí, ha-ha :-). Po tomto záťahu som si šla oddýchnuť do Ludrovej – robiť s dvoma deťmi stavbyvedúcu. Tieto tri mesiace by som asi najradšej vymazala zo svojho života. Taký stres som nemala ani keď som učila 9.B :-). Na 99% sa mi potvrdilo to, čo som predtým v rôznych obmenách počúvala o inom ľudskom druhu – tzv. „majstroch“ – pre ktorých spoľahlivosť, zodpovednosť, presnosť, odbornosť, čestnosť, slušnosť, pravdivosť sú úplne cudzie pojmy. Česť svetlým výnimkám (napr. elektrikári či pár jednotlivcov). Zmenili sme firmu, skúšali rôzne partie, stratégie, ale keďže sme sa v tom nevyznali, vždy sme nejako na to dolatili. Tomi za nami chodieval zväčša len na víkendy, kedy sa nerobilo, tak som si aspoň zregenerovala nervy. Moja mamina mi tam väčšinou robila kuchárku kým som ja vybavovala, zháňala materiál, merala, kontrolovala a vyplácala majstrov (či skôr „majstrov“). Ale všetko má aj svoje pozitíva – veľa som sa pritom naučila a konečne schudla dobrých pár popôrodných kíľ. Takže môžem vrelo odporučiť ako lacnú chudnúcu kúru :-)

JÚN Na pár dní sme si odbehli do Bratislavy pobehať s Paľkom jeho početné odborné ambulancie, s Johankou poradňu a potom zase na 4 týždne do „oázy stavebných prác“. Už je položená stešná krytina, murujú „sa“ priečky, zatepluje „sa“... A to už tu mali tento mesiac veselo dovolenkovať známi a rodina.... Adka došla s Ninkou a Nelkou z upršaného Anglicka a strávili krásny upršaný studený týždeň s nami na stavenisku.... Ale hlavne, že sa máme radi.

JÚL Sieťkuje „sa“, robia „sa“ stierky, kladú podlahy... cítime pach konca. Všetky pokazené práce sa snažíme brať ako isté špecifikum stavby. Ale to sa dá len pokiaľ ide o estetiku a nie funkčnosť daného prvku. Nutne potrebujeme reset mozgu a duše. Ten chvála Bohu prišiel vo forme týždňa strečárskej duchovnej obnovy vo Vysokých Tatrách. Naša temperamentná (tak sa vraj slušne povie jedovitá :-)) Johanka oslávila 1 rok a dva dni po nej Andrejova Lujzka 2 roky, takže zase sme mali u nás milú dvojoslavu. Obe švagrinky sa prehupli do posledného trimestra tehotenstva a rodina napäto sleduje ich zväčšujúce sa brušká. Podkrovie v Ludrovej je obývatel'né a ponúka noč'ah prvým rodinným návštevníkom, upratujeme dvor po stavbe...

AUGUST Kl'učky v Ludrovej sú stále horúce, z úlohy stavbyvedúcej som presedlala na „chatárku“ čo je oveľa krajšia činnosť. Mám rada čistenie čučoriedok na „čučošmyku“, vôňu ihličia pri zberaní hřibov, guláš uja Mirka, pukanie dreva pri nočnom pozorovaní meteoritov, výmysly Slávka a Jurka, radosť detí pri hrách na dvore, osviežujúci potok v doline, opekanie všeličoho možného i nemožného, večerné rozhovory... Najmä pre to sme sa do tej rekonštrukcie pustili – aby to bolo možné. A oddýchlo si tam čo najviac ľudí. Jednu noc sa menili „návštevnícke stráže“ a prespalo vo dvore až 22 duší. Paľko oslávil 21. august výberom nosnej mandle ale o tri dni sme už boli nazad v Ludrovej a vychutnávali si posledné voľné dni nakol'ko...

SEPTEMBER ...nakol'ko týmto mesiacom a teda nástupom Paľka do školy sa nám radikálne zmenil život. Už sa nemôžeme hocikedy len tak zbalit' a na tri týždne sa odpratať na Liptov... Začína nám nový život. Najradšej by som mu dala ešte na rok odklad ale keďže už dva roky píše celé vety, slovnú zásobu má podľa pani psychologičky ako 11-ročný, asi by nám to neprešlo. Tak sme sa museli zmieriť s realitou. Našťastie ho prijali na vynikajúcu cirkevnú školu sv. Františka v Karlovej Vsi (z domu asi 15 minút električkou). Cítime, že škola má dobré vedenie a smerovanie a to je hlavné. Plastové okná na škole nie sú také dôležité (aj keď by potešili :-)) Paľkovi sa páči, majú dobrú mladú pani učiteľku z východu (Paľko ju vystihol – „je milá aj prísna“). Nebyť jeho diabetu, bolo by všetko ideálne. Cez obed chodím asi na hodinu za ním do školy „zmenežovať“ obed, teda určiť presne čas a množstvo inzulínu v závislosti od aktuálnej glykémie, vykonaného alebo plánovaného telesného pohybu, do jedálne okom odvážiť presnú dávku jedla... atď. Glykémiu a pichnúť inzulín už dávno zvládne Paľko sám ale najťažšie je zabezpečiť to presné načasovanie. Stačí aby sa ich trieda dostala na obed o 10-15 minút neskôr ako mali v pláne a u neho to už môže viesť k hypoglykémii. Tak lietam hore dole do školy. Našťastie moja mamina mi chodí cez obed k Johanke lebo práve vtedy spáva. Inak je zlatá, malé šidlo, behá ako vrtula (Johanka, nie babi :-), všade sa dostane, po schodoch, na stoličku..... najviac sa mi páči ako cúva – vie prejsť cúvaním v miernom predklone s vypučným zadkom aj 3 – 4 metre a ksichtí sa pritom ako majster sveta vedomá si toho, že robí čosi veselé. Ako sme očakávali Paľkova škôlkou nezocelená imunita nezvládla ten prvý školský nápor a bol po týždni hned' chorý a o týždeň zase. A keďže sa nám pokazil ten kontinuálny merač glykémie, bolo vcelku ťažké ho kompenzovať, potom aj v škole. No a mužské skóre v rodine posilnili dvaja chlapi: 24. 9. sa môjmu bratovi Tominovi, teda jeho žienke Stanke narodil Šimonko a len o pár hodín neskôr 25. 9. d'alšej švagrinke Paťke malý Tobiáško. Obaja sú zdraví a krásni. A ich maminy už tiež :-). Paľko príchod nových dvoch bratrancov oslávil 26.9 letom balónom na Dúbravských hodoch a Johanka prvou nádielkou do nočníka :-)

OKTÓBER Po 6 týždňoch nám opravár na 4. pokus opravil umývačku riadu, tak mi aspoň čosi ubudlo zo starostí. Johanka sa trošku rozrozprávala ale ani zd'aleka nie tak ako Paľko v jej veku. Za „odmenu“ sme ju už preložili zo spálne do jej izbičky. Moc síce neprotestovala ale zaspávať ešte nevie sama. A najmä by mohla spávať o aspoň o 6 hodín denne viac :-). Koncom mesiaca došli na pár dní Adka s Miškóm a babami. Ninka už celkom pekne hovorí po anglicky. No a koncom mesiaca sme mali pár krásnych slnečných dní v Ludrovej ako rozlúčku so sezónou.

NOVEMBER Všetko sa točí okolo Paľkovej školy. Cez deň stále pozerám na hodiny a trápnem, či nezabudol zjesť desiatu, či mi nezavolá, že mu je zle... K lezeckému krúžku (v školskej telocvični majú lezeckú stenu) sme mu pridali na odporúčanie viacerých jeho doktorov aj plávanie. Pekne ho to chytilo. V triede si už deti zvykli, že Paľko má trošku iný režim, majú ho radi, sem-tam sa ho spýtajú, či mu nie je zle a sú k nemu veľmi zlatí. Už aj s tým „krasopisom“ je to uňho lepšie. 28. 11. sa Tobiáškovi otvorilo nebo – pokrstili ho Tobiáš Maximilián.

DECEMBER Tominova mamina Zlatka osláví krásnych 70 rokov. Bilancujeme rok, d'akujeme za všetko krásne i ťažké v ňom a pripravujeme sa na Vianoce. Aj vám všetkým prajeme požehnaný predvianočný čas, ktorý je skoro taký dôležitý ako Vianoce samé. Každým rokom si musím opäť pripomínať, že ovocie Vianoc záleží od spôsobu prežitia Adventu, od našej snahy pripraviť si srdce na príchod Kráľa pokoja. Tak nech príde a kraľuje aj u Vás

Vám zo srdca prajú a vyprosujú

Moní + Tomí + Paľko + Johá